KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 10.9.2025 r.
COM(2025) 478 final

ANNEX

ZAŁĄCZNIKI

do

wniosku dotyczącego decyzji Rady

w sprawie podpisania, w imieniu Unii, Umowy o handlu cyfrowym między Unią Europejską a Republiką Korei

ZAŁĄCZNIK

UMOWA
O HANDLU CYFROWYM
MIĘDZY UNIĄ EUROPEJSKĄ
A REPUBLIKĄ KOREI

Unia Europejska, zwana dalej „Unią”,

oraz

Republika Korei, zwana dalej „Koreą”,

zwane dalej łącznie „Stronami”, a indywidualnie „Stroną”,

ROZWIJAJĄC głębokie i długotrwałe partnerstwo, oparte na wspólnych zasadach i wartościach odzwierciedlonych w umowie ramowej między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Korei, z drugiej strony, sporządzonej w Brukseli w dniu 10 maja 2010 r. (zwanej dalej „umową ramową”), poprzez nadanie skuteczności jej postanowieniom dotyczącym handlu,

PRAGNĄC pogłębić strefę wolnego handlu ustanowioną Umową o wolnym handlu między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Korei, z drugiej strony, sporządzoną w Brukseli w dniu 6 października 2010 r. (zwaną dalej „umową o wolnym handlu”),

UZNAJĄC partnerstwo cyfrowe między UE a Koreą (zwane dalej „partnerstwem cyfrowym”), podpisane 28 listopada 2022 r., za inicjatywę mającą na celu promowanie współpracy między Unią a Koreą w różnych obszarach gospodarki cyfrowej oraz stworzenie możliwości wspólnych inicjatyw i działań w nowych i dopiero powstających obszarach gospodarki cyfrowej,

UZNAJĄC zasady handlu cyfrowego między UE a Koreą (zwane dalej „zasadami handlu cyfrowego”), podpisane 30 listopada 2022 r., za kluczowy rezultat partnerstwa cyfrowego między UE a Koreą, odzwierciedlający wspólne zaangażowanie Stron na rzecz otwartej gospodarki cyfrowej i zapewniający wspólne ramy służące pobudzeniu handlu cyfrowego,

UZNAJĄC znaczenie gospodarki cyfrowej i handlu cyfrowego oraz fakt, że trwały sukces gospodarczy zależy od łącznej zdolności Stron do wykorzystania postępu technologicznego do usprawnienia istniejących przedsiębiorstw, tworzenia nowych produktów i rynków oraz poprawy codziennego życia,

UZNAJĄC, że gospodarka cyfrowa i handel cyfrowy stwarzają możliwości gospodarcze dla przedsiębiorstw i zapewniają konsumentom szerszy dostęp do towarów i usług,

ZDECYDOWANE pogłębić swoje stosunki gospodarcze w nowych i dopiero powstających obszarach, w kontekście swoich dwustronnych preferencyjnych stosunków handlowych,

ZDECYDOWANE, by wzmocnić swoje dwustronne preferencyjne stosunki handlowe w ramach swoich ogólnych stosunków i w sposób z nimi spójny oraz uznając, że niniejsza Umowa stworzy nowy klimat dla rozwoju handlu cyfrowego między Stronami,

PODKREŚLAJĄC znaczenie promowania otwartego, przejrzystego, niedyskryminacyjnego i przewidywalnego otoczenia regulacyjnego dla ułatwienia handlu cyfrowego,

UZNAJĄC znaczenie bezpiecznego i odpowiedzialnego rozwoju i wykorzystania technologii cyfrowych w celu zwiększenia zaufania publicznego,

PODZIELAJĄC wizję handlu cyfrowego jako głównego czynnika umożliwiającego zrównoważony rozwój i przyczyniającego się do ekologicznej i cyfrowej transformacji ich gospodarek, a w związku z tym uznając, że zasady handlu cyfrowego powinny być przygotowane na przyszłe wyzwania i reagować na innowacje i nowo powstające technologie,

POTWIERDZAJĄC swoje zobowiązania na rzecz zasad zrównoważonego rozwoju zawarte w umowie o wolnym handlu,

ZDECYDOWANE wzmocnić swoje więzi gospodarcze, handlowe i inwestycyjne zgodnie z celami zrównoważonego rozwoju, w ich wymiarze gospodarczym, społecznym i środowiskowym, a także promować handel cyfrowy na podstawie niniejszej Umowy z uwzględnieniem wysokiego poziomu ochrony środowiska i pracy oraz odpowiednich standardów i umów międzynarodowych,

PRZEKONANE, że handel cyfrowy wspiera przedsiębiorczość i umożliwia przedsiębiorstwom każdej wielkości skuteczniejsze uczestnictwo w gospodarce światowej, zwiększając interoperacyjność, innowacje, konkurencję i dostęp do technologii informacyjno-komunikacyjnych, zwłaszcza dla kobiet-przedsiębiorców oraz dla mikroprzedsiębiorstw i małych i średnich przedsiębiorstw, przy jednoczesnym promowaniu włączenia cyfrowego grup i osób, które mogą napotykać nieproporcjonalne bariery w handlu cyfrowym,

UZNAJĄC znaczenie przejrzystości w handlu międzynarodowym i inwestycjach

międzynarodowych, z korzyścią dla wszystkich zainteresowanych stron, oraz potwierdzając zobowiązania odpowiednich Stron odzwierciedlone w umowie o wolnym handlu,

DĄŻĄC do ustanowienia nowoczesnych i dynamicznych ram współpracy odpowiadających dynamicznej i rozwijającej się gospodarce cyfrowej i handlowi cyfrowemu,

POTWIERDZAJĄC prawo Stron do wprowadzania regulacji na swoim terytorium w celu osiągnięcia uzasadnionych celów polityki,

UZUPEŁNIAJĄC role przywódcze odgrywane przez Strony na poziomie międzynarodowym i regionalnym w dążeniu do ambitnych celów, przepisów i norm dotyczących gospodarki cyfrowej i handlu cyfrowego,

POTWIERDZAJĄC swoje zobowiązania w ramach Karty Narodów Zjednoczonych podpisanej w San Francisco w dniu 26 czerwca 1945 r. oraz mając na uwadze zasady sformułowane w Powszechnej deklaracji praw człowieka przyjętej przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych w dniu 10 grudnia 1948 r.,

W OPARCIU o swoje prawa i obowiązki wynikające z Porozumienia ustanawiającego Światową Organizację Handlu (zwanego dalej „Porozumieniem WTO”), sporządzonego w Marrakeszu w dniu 15 kwietnia 1994 r., oraz innych wielostronnych i dwustronnych umów i międzynarodowych instrumentów współpracy, których obie Strony są stronami,

UZGODNIŁY, CO NASTĘPUJE:

ROZDZIAŁ PIERWSZY

POSTANOWIENIA OGÓLNE

ARTYKUŁ 1

Cele

1. Celem niniejszej Umowy jest ułatwienie handlu cyfrowego między Stronami, zapewnienie pewności prawa przedsiębiorstwom i konsumentom uczestniczącym w tym handlu, zwiększenie ich ochrony w ramach transakcji cyfrowych oraz wspieranie otwartego, wolnego i sprawiedliwego środowiska internetowego zgodnie z postanowieniami niniejszej Umowy.

2. Niniejsza Umowa ma zastosowanie w ramach umowy ramowej i wraz z umową o wolnym handlu tworzy strefę wolnego handlu zgodną z art. XXIV (Terytorialny zakres stosowania, handel przygraniczny, unie celne i strefy wolnego handlu) Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu 1994 (zwanego dalej „GATT 1994") oraz art. V (Integracja gospodarcza) Układu ogólnego w sprawie handlu usługami (zwanego dalej „GATS").

ARTYKUŁ 2

Zakres stosowania

1. Niniejsza Umowa ma zastosowanie do środków Strony, które mają wpływ na handel za pomocą środków elektronicznych.

2. Niniejszej Umowy nie stosuje się do:

a) usług audiowizualnych;

b) usług świadczonych lub działań prowadzonych w związku z wykonywaniem władzy publicznej; oraz

c) danych przechowywanych lub przetwarzanych przez Stronę lub w jej imieniu lub środków

związanych z takimi danymi[1], w tym środków związanych z gromadzeniem, przechowywaniem lub przetwarzaniem takich danych, z wyjątkiem przypadków przewidzianych w art. 16 (Otwarte dane publiczne).

ARTYKUŁ 3

Prawo do wprowadzania regulacji

Strony potwierdzają swoje prawo do wprowadzania regulacji na swoim terytorium w celu osiągnięcia uzasadnionych celów polityki, takich jak ochrona zdrowia publicznego, usługi społeczne, edukacja publiczna, bezpieczeństwo, środowisko lub moralność publiczna, ochrona socjalna lub ochrona konsumenta, ochrona danych i prywatności oraz promowanie i ochrona różnorodności kulturowej.

ARTYKUŁ 4

Definicje

Do celów niniejszej Umowy:

a) „działania prowadzone w związku z wykonywaniem władzy publicznej" oznacza działania, które nie są wykonywane na zasadach handlowych ani w ramach konkurencji z jednym podmiotem gospodarczym lub większą ich liczbą;

b) „komercyjna wiadomość elektroniczna" oznacza wiadomość elektroniczną, która jest wysyłana w celach handlowych na adres elektroniczny danej osoby za pośrednictwem jakiejkolwiek oferowanej publicznie usługi telekomunikacyjnej[2], obejmującą co najmniej wiadomość e-mail, wiadomości tekstowe i multimedialne (SMS i MMS) oraz, w zakresie

---

1 Dla większej pewności należy wyjaśnić, że środki takie obejmują środki dotyczące systemów obliczeniowych lub elementów sieci wykorzystywanych do gromadzenia, przechowywania lub przetwarzania takich informacji.

2 Dla większej pewności należy wyjaśnić, że definicja ta pozostaje bez uszczerbku dla zdolności Korei do wprowadzania regulacji dotyczących komercyjnych wiadomości elektronicznych wysyłanych za pośrednictwem niepublicznych usług telekomunikacyjnych.

przewidzianym w przepisach ustawowych lub wykonawczych Strony, inne rodzaje wiadomości elektronicznych;

c) „konsument” oznacza jakąkolwiek osobę fizyczną uczestniczącą w handlu cyfrowym w celach innych niż działalność zawodowa;

d) „uwierzytelnianie elektroniczne” oznacza proces lub działanie polegające na weryfikacji tożsamości osoby fizycznej lub osoby prawnej zaangażowanej w komunikację lub transakcję elektroniczną bądź zapewnienie integralności łączności elektronicznej;

e) „fakturowanie elektroniczne” oznacza wymianę dokumentu faktury elektronicznej między dostawcą a nabywcą;

f) „faktura elektroniczna” oznacza fakturę, która została wystawiona, przesłana i odebrana w ustrukturyzowanym formacie danych, umożliwiającym jej automatyczne i elektroniczne przetwarzanie;

g) „płatności elektroniczne” oznacza dokonane przez płatnika przeniesienie roszczenia pieniężnego na osobę, które jest akceptowane przez odbiorcę i dokonywane drogą elektroniczną, ale nie obejmuje świadczonych przez banki centralne usług płatniczych, w ramach których dokonuje się rozliczenia między usługodawcami finansowymi;

h) „usługa rejestrowanego doręczenia elektronicznego” oznacza usługę umożliwiającą przesłanie danych między stronami drogą elektroniczną i zapewniającą dowody związane z posługiwaniem się przesyłanymi danymi, w tym dowód wysłania i otrzymania danych, oraz chroniącą przesyłane dane przed ryzykiem utraty, kradzieży, uszkodzenia lub jakiejkolwiek nieupoważnionej zmiany;

i) „podpis elektroniczny” oznacza dane w formie elektronicznej, które są zawarte w elektronicznej wiadomości zawierającej dane, dołączone do niej lub logicznie z nią powiązane, i które mogą być wykorzystane do identyfikacji podpisującego w odniesieniu do tej wiadomości oraz oznaczają zatwierdzenie przez podpisującego informacji zawartych w tej wiadomości;

j) „transmisja elektroniczna” oznacza transmisję wykonaną przy użyciu jakichkolwiek środków

elektromagnetycznych i obejmuje treść transmisji;

k) „użytkownik końcowy” oznacza osobę fizyczną lub prawną, która kupuje lub subskrybuje usługę dostępu do internetu od dostawcy usług dostępu do internetu;

l) „usługa finansowa” oznacza usługę finansową zgodnie z definicją zawartą w art. 7.37 ust. 2 (Zakres i definicje) umowy o wolnym handlu;

m) „dane publiczne” oznaczają dane będące własnością lub znajdujące się w posiadaniu organów publicznych jakiegokolwiek szczebla lub instytucji publicznej[3];

n) „osoba prawna” oznacza dowolny podmiot prawny właściwie ustanowiony albo w inny sposób utworzony zgodnie z mającym zastosowanie prawem, działający w celu osiągania zysku lub nie, będący własnością prywatną lub publiczną, i obejmuje dowolną spółkę kapitałową, trust, spółkę osobową, wspólne przedsiębiorstwo, działalność jednoosobową lub stowarzyszenie[4];

o) „środek” oznacza dowolny środek stosowany przez Stronę, mający formę przepisu ustawowego lub wykonawczego, reguły, procedury, decyzji, czynności administracyjnej lub dowolną inną formę;

p) „środki Strony” oznaczają wszelkie środki przyjęte lub utrzymane przez:

(i) władze lub organy szczebla centralnego, regionalnego lub lokalnego oraz

(ii) organy pozarządowe wykonujące uprawnienia delegowane przez władze lub organy szczebla centralnego, regionalnego lub lokalnego;

q) „dane osobowe” oznaczają wszelkie informacje dotyczące określonej lub rozpoznawalnej osoby

---

[3] Dla większej pewności należy wyjaśnić, że termin „instytucja publiczna” należy rozumieć zgodnie z prawem każdej ze Stron.

[4] Wszystkim formom obecności handlowej osoby prawnej, w tym oddziałowi lub przedstawicielstwu, przyznaje się takie samo traktowanie na mocy niniejszej Umowy jak osobie prawnej.

fizycznej[5];

r) „usługa” oznacza każdą usługę w jakimkolwiek sektorze, z wyjątkiem usług świadczonych w związku z wykonywaniem władzy publicznej;

s) „usługodawca” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną, która zamierza świadczyć lub świadczy usługi;

t) „usługi świadczone w związku z wykonywaniem władzy publicznej” oznaczają usługi zdefiniowane w art. I ust. 3 lit. c) GATS oraz, w stosownych przypadkach, w pkt 1 lit. b) załącznika do GATS w sprawie usług finansowych;

u) „terytorium” oznacza w odniesieniu do każdej ze Stron obszar, na którym ma zastosowanie niniejsza Umowa zgodnie z art. 41 (Terytorialny zakres stosowania);

v) „niezamówiona komercyjna wiadomość elektroniczna” oznacza komercyjną wiadomość elektroniczną, która jest wysyłana bez zgody odbiorcy lub pomimo wyraźnej odmowy odbiorcy; oraz

w) „WTO” oznacza Światową Organizację Handlu.

ROZDZIAŁ DRUGI

ZASADY HANDLU CYFROWEGO

SEKCJA A

PRZEPŁYW DANYCH OPARTY NA ZAUFANIU

ARTYKUŁ 5

[5] Dla większej pewności należy wyjaśnić, że obejmuje to informacje dotyczące kredytów osobistych.

Transgraniczny przepływ danych

1. Strony są zaangażowane na rzecz zapewnienia transgranicznego przepływu danych, aby ułatwić handel cyfrowy, i uznają jednocześnie, że każda ze Stron może mieć swoje własne wymogi regulacyjne w tym zakresie.

2. W tym celu Strona nie może przyjmować ani utrzymywać środków zakazujących transgranicznego przekazywania danych między Stronami lub je ograniczających przez:

a) wymóg korzystania z systemów obliczeniowych lub elementów sieci na terytorium danej Strony w celu przetwarzania danych, w tym przez narzucenie korzystania z systemów obliczeniowych lub elementów sieci, które są certyfikowane lub zatwierdzone na terytorium tej Strony;

b) wymóg lokalizacji danych na terytorium tej Strony na potrzeby ich przechowywania lub przetwarzania;

c) zakaz przechowywania lub przetwarzania danych na terytorium drugiej Strony;

d) uzależnienie transgranicznego przekazywania danych od korzystania z systemów obliczeniowych lub elementów sieci na terytorium tej Strony lub od wymogów dotyczących lokalizacji na terytorium tej Strony;

e) zakaz przekazywania danych na terytorium drugiej Strony; ani

f) nałożenie wymogu uprzedniego zatwierdzenia przez Stronę przekazania danych na terytorium drugiej Strony[6].

---

[6] Dla większej pewności należy wyjaśnić, że ust. 2 lit. f) nie uniemożliwia Stronie:
a) poddania stosowania określonego instrumentu przekazywania lub konkretnego transgranicznego przekazania danych wymogowi zatwierdzenia ze względów związanych z ochroną danych osobowych i prywatności, zgodnie z art. 6;
b) wymagania certyfikacji lub oceny zgodności produktów, usług i procesów z zakresu technologii informacyjno-komunikacyjnych, w tym sztucznej inteligencji, przed ich komercjalizacją lub wykorzystaniem na jej terytorium w celu zapewnienia zgodności z przepisami ustawowymi i wykonawczymi zgodnymi z niniejszą Umową lub do celów cyberbezpieczeństwa, zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu oraz art. 6 ust. 4, art. 27 (Wyłączenie ze względów ostrożności), 28 (Wyjątki ogólne) i 29 (Wyjątek ze względów bezpieczeństwa); ani

3. Żadne z postanowień niniejszego artykułu nie wyklucza przyjęcia lub utrzymania przez Stronę środka niezgodnego z ust. 2 w celu osiągnięcia uzasadnionego celu polityki publicznej[7], pod warunkiem że środek ten:

a) nie jest stosowany w sposób, który stanowiłby środek arbitralnej lub nieuzasadnionej dyskryminacji lub ukryte ograniczenie w handlu oraz

b) nie nakłada na przekazywanie informacji ani wykorzystanie lub lokalizację systemów obliczeniowych ograniczeń wykraczających poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.

4. Niniejszy artykuł ma zastosowanie do transgranicznego przekazywania danych finansowych przez usługodawcę finansowego, w przypadku gdy przetwarzanie takich danych jest wymagane w ramach zwykłej działalności tego usługodawcy finansowego[8]. Ust. 2 lit. a)–d) nie ma zastosowania do postanowień art. 11 ust. 1 i art. 14-2 ust. 7 rozporządzenia Korei w sprawie nadzoru nad elektronicznymi transakcjami finansowymi (obwieszczenie koreańskiej Komisji ds. Usług Finansowych nr 2025-4, 5 lutego 2025 r.) wdrażającego ustawę o elektronicznych transakcjach finansowych (ustawa nr 19734 z dnia 14 września 2023 r.)[9].

---

c) nałożenia wymogu, aby podmioty przetwarzające dane chronione prawami własności intelektualnej lub obowiązkami w zakresie poufności wynikającymi z przepisów ustawowych i wykonawczych Strony zgodnych z niniejszą Umową przestrzegały takich praw lub obowiązków przy transgranicznym przekazywaniu danych, w tym w odniesieniu do wniosków o dostęp składanych przez sądy i organy państw trzecich, zgodnie z art. 28 (Wyjątki ogólne).

7 Do celów niniejszego artykułu „uzasadniony cel polityki publicznej" jest interpretowany w obiektywny sposób i umożliwia osiągnięcie takich celów jak ochrona bezpieczeństwa publicznego, moralności publicznej lub życia lub zdrowia ludzi, zwierząt lub roślin, utrzymanie porządku publicznego, ochrona innych podstawowych interesów społeczeństwa, takich jak bezpieczeństwo w internecie, cyberbezpieczeństwo, bezpieczna i godna zaufania sztuczna inteligencja lub ochrona przed rozpowszechnianiem dezinformacji, lub innych podobnych celów leżących w interesie publicznym, z uwzględnieniem zmieniającego się charakteru technologii cyfrowych.

8 Zgodnie z art. 3 (Prawo do wprowadzania regulacji) i zgodnie z niniejszą Umową Strony potwierdzają swoje prawo do regulowania i nadzorowania świadczenia usług finansowych na swoich terytoriach w celu osiągnięcia uzasadnionych celów polityki.

9 Środki przyjęte lub utrzymane na podstawie przepisów, o których mowa w niniejszym ustępie, nie mogą zakazywać przekazywania danych finansowych w jakiejkolwiek formie do celów przetwarzania danych poza terytorium Korei.

5. Dla większej pewności należy wyjaśnić, że ust. 3 i 4 pozostają bez wpływu na interpretację innych wyjątków zawartych w niniejszej Umowie i ich zastosowanie do niniejszego artykułu oraz na prawo Strony do powoływania się na którykolwiek z nich.

6. Strony na bieżąco dokonują przeglądu wykonania niniejszego artykułu oraz dokonują oceny jego funkcjonowania w ciągu trzech lat od dnia wejścia w życie niniejszej Umowy. Strona może w dowolnym momencie złożyć wniosek do drugiej Strony o dokonanie przeglądu wykazu ograniczeń zawartego w ust. 2. Wniosek taki rozpatruje się w sposób przychylny.

ARTYKUŁ 6

Ochrona danych osobowych i prywatności

1. Strony uznają, że osoby fizyczne mają prawo do ochrony danych osobowych i prywatności, oraz że zapewnienie wysokich standardów w tym zakresie przyczynia się do wzrostu zaufania konsumentów do gospodarki cyfrowej oraz do rozwoju handlu.

2. W tym celu każda ze Stron przyjmuje lub utrzymuje ramy prawne zapewniające ochronę danych osobowych osób fizycznych uczestniczących w handlu cyfrowym.

3. Przy opracowywaniu swoich ram prawnych dotyczących ochrony danych osobowych każda ze Stron powinna uwzględniać zasady i wytyczne opracowane przez odpowiednie organy międzynarodowe w odniesieniu do podstawowych zasad, takich jak zgodność z prawem, jakość danych, określenie celu, ograniczanie gromadzenia i wykorzystania, ograniczone zatrzymywanie danych, bezpieczeństwo danych, przejrzystość, rozliczalność oraz egzekwowalne prawa osób fizycznych, takie jak dostęp, sprostowywanie, usuwanie, niezależny nadzór i skuteczne dochodzenie roszczeń.

4. Każda ze Stron zapewnia, aby jej ramy prawne, o których mowa w ust. 2, zapewniały niedyskryminacyjną ochronę danych osobowych osób fizycznych.

5. Żadne z postanowień niniejszej Umowy nie uniemożliwia Stronie przyjęcia lub utrzymania środków dotyczących ochrony danych osobowych i prywatności, w tym w odniesieniu do transgranicznego przekazywania danych osobowych, pod warunkiem że prawo Strony przewiduje instrumenty umożliwiające takie przekazywanie danych na warunkach ogólnego zastosowania[10] w celu ochrony przekazywanych danych.

6. Każda ze Stron informuje drugą Stronę o wszelkich środkach, które przyjmuje lub utrzymuje zgodnie z ust. 5.

7. Każda ze Stron publikuje informacje na temat ochrony danych osobowych i prywatności,

---

[10] Dla większej pewności należy wyjaśnić, że „warunki ogólnego zastosowania” odnoszą się do warunków sformułowanych w sposób obiektywny, które mają zastosowanie horyzontalne do nieokreślonej liczby przedsiębiorców, a zatem obejmują różne sytuacje i przypadki.

którą zapewnia osobom fizycznym uczestniczącym w handlu cyfrowym, w tym wskazówki dotyczące:

a) tego, jak osoby fizyczne mogą skorzystać ze środków odwoławczych oraz

b) tego, jak przedsiębiorstwa mogą spełniać wymogi prawne.

8. Strony dokładają starań, aby wymieniać się informacjami na temat korzystania z mechanizmów przekazywania danych osobowych i dzielić się doświadczeniami w tym zakresie, stosownie do przypadku.

SEKCJA B

POSTANOWIENIA SZCZEGÓŁOWE

ARTYKUŁ 7

Opłaty celne od transmisji elektronicznych

1. Żadna ze Stron nie nakłada opłat celnych od transmisji elektronicznych.

2. Dla większej pewności należy wyjaśnić, że ust. 1 nie wyklucza nakładania przez Stronę wewnętrznych podatków, opłat lub innych należności od transmisji elektronicznych w sposób, który nie jest sprzeczny z niniejszą Umową.

ARTYKUŁ 8

Brak wymogu uprzedniego zezwolenia

Strona dokłada starań, aby nie wymagać uprzedniego zezwolenia wyłącznie na podstawie tego, że usługa świadczona jest przez internet, ani nie przyjmować lub utrzymywać jakiegokolwiek innego

wymogu o skutku równoważnym[11].

ARTYKUŁ 9

Umowy elektroniczne

Każda ze Stron stara się zapewnić, aby umowy mogły być zawierane drogą elektroniczną, a jej prawo nie stwarzało przeszkód dla korzystania z umów zawieranych drogą elektroniczną ani nie prowadziło do pozbawienia tych umów skutków prawnych lub ważności prawnej wyłącznie na podstawie faktu, że zostały zawarte drogą elektroniczną.

ARTYKUŁ 10

Uwierzytelnianie elektroniczne i podpisy elektroniczne[12]

1. Strona nie powinna kwestionować skutków prawnych, ważności prawnej ani dopuszczalności jako dowodu w postępowaniu sądowym dokumentu elektronicznego lub podpisu elektronicznego wyłącznie na podstawie tego, że mają one formę elektroniczną.

2. Strona nie przyjmuje ani nie utrzymuje środków, które:

a) zakazywałyby stronom transakcji elektronicznej określenia wzajemnie odpowiedniej metody uwierzytelniania elektronicznego lub podpisu elektronicznego w odniesieniu do tej transakcji lub

b) pozbawiałyby strony transakcji elektronicznej możliwości wykazania przed organami sądowymi i administracyjnymi, że ich transakcja jest zgodna z wszelkimi wymogami prawnymi w odniesieniu do uwierzytelniania elektronicznego lub podpisów elektronicznych.

---

[11] Usługa jest świadczona przez internet, gdy świadczy się ją za pośrednictwem środków elektronicznych, bez jednoczesnej obecności zainteresowanych stron.

[12] Dla większej pewności należy wyjaśnić, że żadne z postanowień niniejszego artykułu nie uniemożliwia Stronie nadania większej mocy prawnej podpisowi elektronicznemu, który spełnia określone wymogi, takie jak wskazanie, że elektroniczna wiadomość zawierająca dane nie została zmieniona, lub weryfikacja tożsamości osoby składającej podpis elektroniczny.

3. Niezależnie od ust. 2 Strona może wymagać, aby w odniesieniu do określonej kategorii transakcji metoda uwierzytelniania elektronicznego lub podpis elektroniczny były certyfikowane przez organ akredytowany zgodnie z prawem tej Strony lub spełniały określone standardy jakościowe, które muszą być obiektywne, przejrzyste i niedyskryminacyjne i muszą się odnosić wyłącznie do szczególnych cech danej kategorii transakcji, zgodnie ze swoim prawem.

4. W zakresie przewidzianym w jej przepisach ustawowych lub wykonawczych Strona stosuje ust. 1–3 do pieczęci elektronicznych, elektronicznych znaczników czasu i usług rejestrowanego doręczenia elektronicznego.

5. Strony zachęcają do stosowania interoperacyjnego uwierzytelniania elektronicznego.

6. Strony mogą współpracować na zasadzie dobrowolności, aby zachęcać do wzajemnego uznawania podpisów elektronicznych.

ARTYKUŁ 11

Kod źródłowy

1. Żadna ze Stron nie może wymagać przeniesienia ani udostępnienia kodu źródłowego oprogramowania będącego własnością osoby fizycznej lub osoby prawnej drugiej Strony jako warunku przywozu, wywozu, dystrybucji, sprzedaży lub użytkowania takiego oprogramowania lub produktów zawierających takie oprogramowanie na jej terytorium lub z jej terytorium.

2. Dla większej pewności należy wyjaśnić, że:

a) art. 27 (Wyłączenie ze względów ostrożności), art. 28 (Wyjątki ogólne) i art. 29 (Wyjątki ze względów bezpieczeństwa) mogą mieć zastosowanie do środków Strony przyjętych lub utrzymanych w kontekście procedury certyfikacji;

b) ust. 1 nie ma zastosowania do dobrowolnego przekazywania lub udzielania dostępu do kodu

źródłowego oprogramowania przez osobę fizyczną lub prawną drugiej Strony na zasadach komercyjnych, na przykład w kontekście transakcji zamówień publicznych lub innych swobodnie negocjowanych umów; oraz

c) ust. 1 nie ma wpływu na prawo organów regulacyjnych, organów ścigania lub organów sądowych Strony do wymagania modyfikacji kodu źródłowego oprogramowania w celu dostosowania go do przepisów ustawowych i wykonawczych Strony, które nie są sprzeczne z niniejszą Umową.

3. Żadne z postanowień niniejszego artykułu nie ma wpływu na:

a) prawo organów regulacyjnych, organów ścigania, organów sądowych lub organów oceny zgodności[13] Strony do wymagania przeniesienia lub udostępnienia kodu źródłowego oprogramowania, zarówno przed przywozem, wywozem, dystrybucją, sprzedażą lub użytkowaniem takiego oprogramowania, jak i po nich, do celów dochodzenia, kontroli lub badania, czynności w ramach ścigania przestępstw lub postępowania sądowego, w celu ustalenia zgodności z jej przepisami ustawowymi i wykonawczymi służącymi uzasadnionym celom polityki publicznej[14], z zastrzeżeniem zabezpieczenia przed nieuprawnionym ujawnieniem;

b) wymogi sądu, sądu administracyjnego, organu ochrony konkurencji ani innego odpowiedniego organu Strony dotyczące usunięcia naruszenia prawa konkurencji ani wymogi wynikające z przepisów ustawowych lub wykonawczych Strony, które nie są sprzeczne z niniejszą Umową, dotyczące zapewnienia proporcjonalnego i ukierunkowanego dostępu do kodu źródłowego oprogramowania, który jest niezbędny do usunięcia barier wejścia na rynki cyfrowe w celu zapewnienia, aby rynki te pozostały konkurencyjne, sprawiedliwe, otwarte i przejrzyste;

c) ochronę i egzekwowanie praw własności intelektualnej; ani

---

[13] Do celów niniejszego artykułu „organ oceny zgodności” oznacza odpowiedni organ, jednostkę lub podmiot publiczny Strony lub organ pozarządowy wykonujący uprawnienia delegowane przez organ lub podmiot publiczny Strony, przeprowadzający procedury oceny zgodności z mającymi zastosowanie przepisami ustawowymi lub wykonawczymi Strony.

[14] Mogą one obejmować cele wymienione w przypisie do art. 5 ust. 3 (Transgraniczny przepływ danych).

d) prawo Strony do podjęcia środków zgodnie z art. III Porozumienia WTO w sprawie zamówień rządowych.

ARTYKUŁ 12

Zaufanie konsumentów w internecie

1. Strony uznają znaczenie przejrzystych i skutecznych środków zwiększających zaufanie konsumentów do handlu elektronicznego.

2. W tym celu każda ze Stron przyjmuje lub utrzymuje środki zapewniające skuteczną ochronę konsumentów uczestniczących w handlu elektronicznym, w tym środki, które:

a) zakazują oszukańczych, wprowadzających w błąd i podstępnych praktyk handlowych, które wyrządzają szkodę lub potencjalną szkodę konsumentom uczestniczącym w handlu elektronicznym;

b) wymagają od dostawców towarów lub usług działania w dobrej wierze i przestrzegania uczciwych praktyk handlowych;

c) wymagają od dostawców towarów lub usług dostarczenia kompletnych, prawidłowych i przejrzystych informacji na temat tych towarów lub usług, a także ich tożsamości i danych kontaktowych[15];

d) zapewniają bezpieczeństwo towarów oraz, w stosownych przypadkach, usług podczas normalnego lub racjonalnie przewidywalnego wykorzystania; oraz

e) przyznają konsumentom dostęp do środków prawnych lub regresowych umożliwiających im dochodzenie ich praw, w tym prawa do środków naprawczych w przypadkach, gdy za towary lub usługi zapłacono i nie zostały one dostarczone lub przekazane zgodnie z ustaleniami.

---

15 W przypadku usługodawców będących pośrednikami dotyczy to również informacji na temat tożsamości i danych kontaktowych faktycznego dostawcy towaru lub usługi.

3. Do celów niniejszego artykułu „oszukańcza, wprowadzająca w błąd i podstępna praktyka handlowa” obejmuje:

a) podawanie istotnie nieprawdziwych informacji[16], w tym dorozumianych nieprawdziwych faktów lub fałszywych twierdzeń w kwestiach takich jak jakość, cena, przydatność do danego celu, ilość lub pochodzenie towarów lub usług;

b) reklamowanie towarów lub usług do dostawy bez zamiaru lub racjonalnej zdolności dostawy;

c) niedostarczenie towarów lub usług konsumentowi po pobraniu od niego płatności, chyba że istnieją uzasadnione powody takiego niedostarczenia oraz

d) pobieranie od konsumenta płatności za niezamówione towary lub usługi.

4. Strony uznają znaczenie zapewnienia konsumentom uczestniczącym w handlu elektronicznym ochrony konsumentów na poziomie nie niższym niż ochrona przyznawana konsumentom uczestniczącym w innych formach handlu.

5. Strony uznają znaczenie współpracy między ich odpowiednimi agencjami ochrony konsumentów lub innymi odpowiednimi organami w zakresie działań związanych z transgranicznym handlem elektronicznym, a także znaczenie powierzenia im odpowiednich uprawnień egzekucyjnych, aby wzmocnić ochronę konsumentów w internecie.

6. Każda ze Stron czyni łatwo dostępnymi swoje przepisy ustawowe i wykonawcze dotyczące ochrony konsumentów i udostępnia je publicznie.

7. Strony uznają korzyści płynące z mechanizmów, w tym alternatywnych metod rozstrzygania sporów, ułatwiających rozstrzyganie sporów wynikających z transakcji handlu elektronicznego.

---

16 Do celów niniejszego artykułu „podawanie istotnie nieprawdziwych informacji” odnosi się do podawania nieprawdziwych faktów, które mogą wpłynąć na postępowanie konsumenta lub na jego decyzję o użyciu lub zakupie towaru lub usługi.

ARTYKUŁ 13

Niezamówione komercyjne wiadomości elektroniczne

1. Strony uznają znaczenie promowania zaufania do handlu elektronicznego, między innymi poprzez stosowanie przejrzystych i skutecznych środków ograniczających niezamówione komercyjne wiadomości elektroniczne. W tym celu każda ze Stron przyjmuje lub utrzymuje środki, które:

a) zobowiązują dostawców komercyjnych wiadomości elektronicznych do ułatwienia odbiorcom[17] będącym osobami fizycznymi zapobiegania dalszemu otrzymywaniu tych wiadomości; oraz

b) przewidują wymóg uzyskania zgody odbiorców, określonej w prawie każdej ze Stron, na otrzymywanie komercyjnych wiadomości elektronicznych.

2. Niezależnie od ust. 1 lit. b) każda ze Stron zezwala osobom fizycznym lub prawnym, które zgromadziły, w kontekście dostawy towarów lub świadczenia usług i zgodnie z prawem tej Strony, dane kontaktowe odbiorcy na wysyłanie do tego odbiorcy komercyjnych wiadomości elektronicznych dotyczących ich własnych towarów lub usług o podobnym charakterze[18].

3. Każda ze Stron zapewnia, aby komercyjne wiadomości elektroniczne były wyraźnie rozpoznawalne jako takie, aby jasno wynikało z nich, w czyim imieniu zostały przesłane i aby zawierały niezbędne informacje pozwalające odbiorcom zażądać nieodpłatnie i w każdym momencie zaprzestania przesyłania tych wiadomości.

4. Każda ze Stron zapewnia odbiorcom dostęp do środków prawnych lub regresowych przeciwko dostawcom niezamówionych komercyjnych wiadomości elektronicznych, którzy nie przestrzegają środków przyjętych lub utrzymywanych na podstawie ust. 1–3.

---

17 Do celów niniejszego artykułu środki przyjęte lub utrzymane w odniesieniu do odbiorców przez Unię mają zastosowanie do osób fizycznych. Środki przyjęte lub utrzymywane przez Koreę w odniesieniu do odbiorców mają zastosowanie do osób fizycznych i prawnych.

18 Dla większej pewności należy wyjaśnić, że nie uniemożliwia to Stronie wymagania zgody odbiorcy na otrzymywanie takich wiadomości po upływie określonego w prawie tej Strony okresu następującego po dostawie towarów lub świadczeniu usług.

5. Strony dokładają starań, aby współpracować w odpowiednich przypadkach będących przedmiotem wspólnej troski dotyczących uregulowania kwestii niezamówionych komercyjnych wiadomości elektronicznych.

ARTYKUŁ 14

Współpraca w kwestiach handlu cyfrowego

1. Strony potwierdzają znaczenie partnerstwa cyfrowego dla promowania ich dwustronnej współpracy w różnych obszarach gospodarki cyfrowej oraz tworzenia możliwości wspólnych inicjatyw i wysiłków w nowych i powstających obszarach gospodarki cyfrowej.

2. W celu uzupełnienia współpracy w ramach partnerstwa cyfrowego i uznania odpowiedniej współpracy w ramach umowy o wolnym handlu, w tym w ramach Komitetu ds. Handlu i Zrównoważonego Rozwoju ustanowionego na podstawie art. 15.2 ust. 2 (Specjalne komitety) umowy o wolnym handlu, Strony wymieniają informacje na temat kwestii regulacyjnych w kontekście handlu cyfrowego, które dotyczą następujących kwestii:

a) uznawania i ułatwiania interoperacyjnego uwierzytelniania elektronicznego oraz wzajemnego uznawania podpisów elektronicznych;

b) postępowania z niezamówionymi komercyjnymi wiadomościami elektronicznymi;

c) ochrony konsumentów;

d) najlepszych praktyk i informacji na temat logistyki transgranicznej; oraz

e) innych kwestii istotnych dla rozwoju handlu cyfrowego, w tym tych, o których mowa w zasadach handlu cyfrowego.

3. Dla większej pewności należy wyjaśnić, że współpraca regulacyjna w zakresie przepisów i zabezpieczeń Stron w zakresie ochrony danych osobowych i prywatności, w tym w zakresie transgranicznego przekazywania danych osobowych, podlega stosowaniu art. 6 (Ochrona danych osobowych i prywatności).

ARTYKUŁ 15

Otwarty dostęp do internetu

1. Każda ze Stron dokłada starań, aby zapewnić użytkownikom końcowym na jej terytorium możliwość:

a) dostępu do wybranych przez siebie legalnych usług i aplikacji dostępnych w internecie oraz korzystania z nich, z zastrzeżeniem niedyskryminacyjnego, rozsądnego, przejrzystego i proporcjonalnego zarządzania siecią, które nie blokuje ani nie spowalnia ruchu internetowego do celów uzyskania nieuczciwej przewagi handlowej[19];

b) podłączenia wybranych przez siebie urządzeń do internetu, pod warunkiem że urządzenia takie nie zagrażają innym urządzeniom, sieci ani usługom świadczonym za pośrednictwem tej sieci; oraz

c) uzyskania dostępu do przejrzystych i jasnych informacji o praktykach zarządzania siecią stosowanych przez ich dostawcę usług dostępu do internetu.

2. Dla większej pewności należy wyjaśnić, że żadne z postanowień niniejszego artykułu nie uniemożliwia Stronom przyjmowania środków służących ochronie bezpieczeństwa publicznego w odniesieniu do użytkowników online, zgodnie z niniejszą Umową.

ARTYKUŁ 16

Otwarte dane publiczne

1. Strony uznają, że ułatwianie publicznego dostępu do danych publicznych i ich wykorzystywania przyczynia się do stymulowania rozwoju gospodarczego i społecznego,

---

19 Do celów ust. 1 lit. a) Strony uznają, że dostawca usług dostępu do internetu, który oferuje określone treści wyłącznie swoim abonentom, nie narusza tej zasady.

konkurencyjności, wydajności i innowacji.

2. W zakresie, w jakim Strona decyduje się na udostępnienie danych publicznych w formie cyfrowej do użytku publicznego, dokłada ona starań, aby zagwarantować, że dane te są:

a) w formacie umożliwiającym ich łatwe przeszukiwanie, pozyskiwanie, wykorzystywanie, ponowne wykorzystywanie i redystrybucję;

b) udostępniane w formacie nadającym się do odczytu maszynowego i, w stosownych przypadkach, w formacie zorientowanym przestrzennie;

c) udostępniane wraz z metadanymi, które są jak najbardziej standardowe;

d) udostępniane, w miarę możliwości, za pośrednictwem niezawodnych, przyjaznych dla użytkownika i bezpłatnie dostępnych interfejsów programowania aplikacji;

e) regularnie aktualizowane;

f) nieobjęte warunkami, które są dyskryminujące lub które niepotrzebnie ograniczają ponowne wykorzystywanie; oraz

g) udostępniane do ponownego wykorzystywania w pełnej zgodności z przepisami Strony dotyczącymi ochrony danych osobowych, w tym dotyczącymi odpowiedniej anonimizacji.

3. Strony dokładają starań, aby współpracować w celu określenia, w jaki sposób każda ze Stron może rozszerzyć dostęp do danych publicznych udostępnianych przez nią publicznie oraz możliwość wykorzystywania tych danych, aby zwiększać i tworzyć możliwości biznesowe wykraczające poza wykorzystywanie tych danych przez sektor publiczny.

ARTYKUŁ 17

Fakturowanie elektroniczne

1. Strony uznają znaczenie fakturowania elektronicznego dla poprawy efektywności,

poprawności i niezawodności transakcji handlowych i przetargów przeprowadzanych za pomocą środków elektronicznych. Każda ze Stron uznaje korzyści płynące z zapewnienia interoperacyjności ram stosowanych do fakturowania elektronicznego na jej terytorium z ramami stosowanymi do fakturowania elektronicznego na terytorium drugiej Strony oraz znaczenie standardów fakturowania elektronicznego jako kluczowego elementu służącego temu celowi.

2. Każda ze Stron zapewnia, aby środki związane z fakturowaniem elektronicznym na jej terytorium były przewidziane w taki sposób, aby wspierać transgraniczną interoperacyjność między ramami fakturowania elektronicznego Stron. W tym celu Strony uwzględniają międzynarodowe normy, wytyczne lub zalecenia, o ile takie istnieją.

3. Strony dokładają wszelkich starań, by:

a) prowadzić wymianę najlepszych praktyk dotyczących fakturowania elektronicznego i współpracować w zakresie promowania przyjęcia interoperacyjnych ram fakturowania elektronicznego na poziomie światowym;

b) współpracować w realizacji inicjatyw, które promują, wspierają lub ułatwiają przyjmowanie fakturowania elektronicznego przez przedsiębiorstwa lub zachęcają do niego;

c) promować istnienie polityk, infrastruktury i procesów wspierających fakturowanie elektroniczne; oraz

d) uświadamiać o fakturowaniu elektronicznym i budować zdolności w zakresie fakturowania elektronicznego.

ARTYKUŁ 18

Handel bez użytku dokumentów papierowych

1. W celu stworzenia otoczenia, w którym nie używa się papierowej dokumentacji w transgranicznym handlu towarami, Strony uznają znaczenie wyeliminowania papierowych formularzy i dokumentów wymaganych do przywozu, wywozu lub tranzytu towarów. W tym

celu zachęca się Strony do wyeliminowania, w stosownych przypadkach, papierowych formularzy i dokumentów oraz do przejścia na stosowanie formularzy i dokumentów w formatach opartych na danych.

2. Każda ze Stron dokłada starań, aby udostępniać publicznie w formacie elektronicznym formularze i dokumenty wymagane do przywozu, wywozu lub tranzytu towarów[20].

3. Każda ze Stron dokłada starań, aby przyjmować formularze i dokumenty wymagane do przywozu, wywozu lub tranzytu towarów złożone w formie elektronicznej jako prawny odpowiednik papierowych wersji tych formularzy i dokumentów.

4. Strony współpracują dwustronnie i na forach międzynarodowych w celu promowania przejmowania elektronicznych wersji formularzy i dokumentów wymaganych do przywozu, wywozu lub tranzytu towarów.

5. Przy opracowywaniu inicjatyw przewidujących handel bez użytku dokumentów papierowych każda ze Stron stara się uwzględniać metody uzgodnione przez organizacje międzynarodowe.

---

[20] Do celów niniejszego ustępu termin „format elektroniczny” obejmuje każdy format nadający się do automatycznej interpretacji i elektronicznego przetwarzania bez udziału człowieka, a także obrazy i formularze w formie cyfrowej.

ARTYKUŁ 19

Pojedynczy punkt kontaktowy

1. Ustanawiając lub utrzymując swój pojedynczy punkt kontaktowy zgodnie z art. 10 ust. 4.1 Porozumienia o ułatwieniach w handlu, określonego w załączniku 1A do Porozumienia WTO, każda ze Stron dokłada starań, aby umożliwić elektroniczne przekazywanie wszystkim swoim uczestniczącym organom lub agencjom dokumentacji lub danych wymaganych przez nią do celów przywozu, wywozu lub tranzytu towarów przez jej terytorium za pośrednictwem pojedynczego punktu kontaktowego.

2. Strony rozwijają współpracę, na przykład poprzez wymianę, w stosownych i odpowiednich przypadkach, za pośrednictwem ustrukturyzowanej i ponawianej komunikacji elektronicznej między organami celnymi Stron, informacji związanych z cłami, stosownie do przypadku i zgodnie z prawem każdej ze Stron, w celu poprawy zarządzania ryzykiem i skuteczności kontroli celnych, ukierunkowania na towary związane z ryzykiem pod względem poboru dochodów lub bezpieczeństwa i ochrony, oraz ułatwiania legalnego handlu.

3. Komitet Celny ustanowiony na podstawie art. 15.2 ust. 1 (Specjalne komitety) umowy o wolnym handlu:

a) zapewnia właściwe stosowanie niniejszego artykułu i bada wszelkie kwestie z niego wynikające;

b) może formułować rezolucje, zalecenia lub opinie, które uzna za niezbędne do osiągnięcia wspólnych celów i właściwego stosowania niniejszego artykułu; oraz

c) na wniosek jednej ze Stron zbiera się w celu omówienia wszelkich różnic zdań, jakie mogą powstać między Stronami w kwestiach związanych z niniejszym artykułem, i podjęcia starań, aby je rozstrzygnąć.

4. Komitet Celny może również proponować decyzje do przyjęcia przez Komitet ds. Handlu ustanowiony na podstawie art. 15.1 ust. 1 (Komitet ds. Handlu) umowy o wolnym handlu, do celów wykonania niniejszego artykułu. Komitet ds. Handlu jest uprawniony do podejmowania takich decyzji.

ARTYKUŁ 20

Płatności elektroniczne

1. Odnotowując szybki rozwój płatności elektronicznych, w szczególności tych oferowanych przez nowych dostawców usług płatniczych, Strony uznają znaczenie stworzenia wydajnego, bezpiecznego i zabezpieczonego środowiska dla transgranicznych płatności elektronicznych, w tym poprzez uznanie:

a) korzyści płynących ze wspierania rozwoju bezpiecznych, wydajnych, wiarygodnych, zabezpieczonych, przystępnych cenowo i dostępnych transgranicznych płatności elektronicznych poprzez wspieranie przyjmowania i stosowania międzynarodowo akceptowanych standardów, promowanie interoperacyjności systemów płatności elektronicznych oraz zachęcanie do pożytecznych innowacji i konkurencji w zakresie usług płatności elektronicznych;

b) znaczenia utrzymania bezpiecznych, wydajnych, wiarygodnych, zabezpieczonych i dostępnych systemów płatności elektronicznych w drodze przepisów ustawowych i wykonawczych, które, w stosownych przypadkach, uwzględniają ryzyko związane z takimi systemami; oraz

c) znaczenia, jakie ma umożliwienie wprowadzania w odpowiednim czasie bezpiecznych, wydajnych, wiarygodnych, zabezpieczonych, przystępnych cenowo i dostępnych produktów i usług płatności elektronicznych.

2. W tym celu każda ze Stron dokłada starań, aby:

a) terminowo wydawać ostateczne decyzje w sprawie zatwierdzeń regulacyjnych lub zezwoleń;

b) uwzględniać, w odniesieniu do odpowiednich systemów płatności elektronicznych, międzynarodowo akceptowane standardy płatności, aby umożliwić większą interoperacyjność między systemami płatności elektronicznych;

c) zachęcać podmioty świadczące usługi finansowe i dostawców usług płatności elektronicznych do korzystania z otwartych platform i struktur oraz do udostępniania, zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami o ochronie danych, interfejsów technicznych ich produktów, usług i transakcji finansowych w celu uzyskania większej interoperacyjności, konkurencji, bezpieczeństwa i innowacji w dziedzinie płatności elektronicznych, co może obejmować partnerstwa z dostawcami zewnętrznymi, z zastrzeżeniem odpowiedniego zarządzania ryzykiem; oraz

d) ułatwiać innowacje i konkurencję oraz wprowadzanie nowych produktów i usług finansowych oraz produktów i usług płatności elektronicznych w odpowiednim czasie, na przykład poprzez stosowanie piaskownic regulacyjnych i branżowych.

3. Każda ze Stron udostępnia publicznie w odpowiednim czasie swoje odpowiednie przepisy prawa dotyczące płatności elektronicznych, w tym te dotyczące zatwierdzania przez organy regulacyjne, wymogów licencyjnych, procedur i standardów technicznych.

ARTYKUŁ 21

Cyberbezpieczeństwo

1. Strony uznają, że cyberbezpieczeństwo stanowi podstawę gospodarki cyfrowej, a zagrożenia dla niego podważają zaufanie do handlu cyfrowego.

2. Strony dostrzegają zmieniający się charakter zagrożeń cyberbezpieczeństwa. W celu zidentyfikowania i ograniczenia tych zagrożeń, a tym samym ułatwienia handlu cyfrowego, Strony dokładają starań, aby:

a) budować zdolności swoich odpowiednich podmiotów krajowych odpowiedzialnych za reagowanie na incydenty cyberbezpieczeństwa oraz

b) współpracować w celu identyfikowania i złagodzenia szkodliwych włamań lub rozpowszechniania złośliwych kodów, które mają wpływ na sieci elektroniczne Stron, w celu odpowiednio szybkiego reagowania na incydenty cyberbezpieczeństwa oraz w celu wymiany

informacji na potrzeby zwiększania świadomości i stosowania najlepszych praktyk.

3. Odnotowując zmieniający się charakter zagrożeń cyberbezpieczeństwa i ich negatywny wpływ na handel cyfrowy, Strony uznają znaczenie stosowania w przeciwdziałaniu takim zagrożeniom podejść opartych na analizie ryzyka, przy jednoczesnym minimalizowaniu barier w handlu. W związku z tym, aby identyfikować ryzyko dotyczące cyberbezpieczeństwa i przed nim chronić, wykrywać zdarzenia związane z cyberbezpieczeństwem oraz reagować na incydenty cyberbezpieczeństwa i usuwać ich skutki, każda ze Stron stara się stosować podejścia oparte na analizie ryzyka, które opierają się na najlepszych praktykach zarządzania ryzykiem i normach opracowanych w drodze konsensusu, w przejrzysty i otwarty sposób, oraz zachęcać przedsiębiorstwa na jej terytorium do stosowania takich podejść.

ARTYKUŁ 22

Normy, przepisy techniczne i procedury oceny zgodności

1. Do celów niniejszego artykułu definicje określone w załączniku 1 do Porozumienia w sprawie barier technicznych w handlu (zwanego dalej „Porozumieniem TBT") stosuje się odpowiednio.

2. Strony uznają znaczenie norm, przepisów technicznych i procedur oceny zgodności i ich wkład w tworzenie dobrze funkcjonującej gospodarki cyfrowej i zmniejszanie barier w handlu cyfrowym poprzez zwiększanie kompatybilności, interoperacyjności i niezawodności.

3. Strony zachęcają swoje odpowiednie organy do uczestnictwa i współpracy w dziedzinach będących przedmiotem wspólnego zainteresowania na forach międzynarodowych, których obie Strony są stronami, w celu promowania rozwoju i stosowania międzynarodowych norm dotyczących handlu cyfrowego. W nowo powstających obszarach gospodarki cyfrowej będących przedmiotem wspólnego zainteresowania Strony dokładają również takich starań w odniesieniu do usług mających znaczenie dla handlu cyfrowego.

4. Strony uznają, że mechanizmy ułatwiające transgraniczne uznawanie wyników oceny zgodności mogą ułatwić handel cyfrowy. Strony dokładają starań, aby korzystać z takich mechanizmów, które obejmują międzynarodowe porozumienia o uznawaniu wyników oceny

zgodności przez organy regulacyjne. W nowo powstających obszarach gospodarki cyfrowej będących przedmiotem wspólnego zainteresowania Strony dokładają również takich starań w odniesieniu do usług mających znaczenie dla handlu cyfrowego.

5. W tym celu, w obszarach będących przedmiotem wspólnego zainteresowania, które są związane z handlem cyfrowym, Strony dokładają starań, aby określić wspólne inicjatywy w dziedzinie norm, przepisów technicznych i procedur oceny zgodności oraz współpracować w tym zakresie, lub zachęcają do tego swoje odpowiednie organy.

6. Strony uznają znaczenie wymiany informacji i przejrzystości w odniesieniu do opracowywania, przyjmowania i stosowania norm, przepisów technicznych i procedur oceny zgodności dla handlu cyfrowego oraz potwierdzają swoje zobowiązania dotyczące przejrzystości wynikające z art. 4.4–4.6 umowy o wolnym handlu. W nowo powstających obszarach gospodarki cyfrowej będących przedmiotem wspólnego zainteresowania Strony uznają znaczenie wymiany informacji i przejrzystości w odniesieniu do opracowywania, przyjmowania i stosowania norm, przepisów technicznych i procedur oceny zgodności dla usług mających znaczenie dla handlu cyfrowego oraz dokładają starań, aby zachęcać swoje odpowiednie organy, na wniosek i w stosownych przypadkach, do dostarczania informacji na temat norm, przepisów technicznych i procedur oceny zgodności dotyczących usług mających znaczenie dla handlu cyfrowego.

ARTYKUŁ 23

Małe i średnie przedsiębiorstwa oraz przedsiębiorstwa typu startup

1. Strony uznają zasadniczą rolę małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP) oraz przedsiębiorstw typu startup w dwustronnych stosunkach handlowych i inwestycyjnych Stron oraz możliwości, jakie handel cyfrowy może oferować takim podmiotom.

2. Strony uznają integralną rolę zainteresowanych podmiotów, w tym przedsiębiorstw, w wykonywaniu niniejszego artykułu przez Strony.

3. W celu zwiększenia możliwości czerpania korzyści z niniejszej Umowy przez MŚP i przedsiębiorstwa typu start-up Strony dokładają starań, aby wymieniać się informacjami

i najlepszymi praktykami w zakresie wykorzystywania narzędzi i technologii cyfrowych do zwiększania korzystania przez MŚP i przedsiębiorstwa typu start-up z możliwości wynikających z handlu cyfrowego.

ARTYKUŁ 24

Włączenie cyfrowe

1. Strony uznają znaczenie włączenia cyfrowego dla zapewnienia, by wszystkie osoby i przedsiębiorstwa miały to, co jest niezbędne do uczestnictwa w gospodarce cyfrowej, wnoszenia w nią wkładu i czerpania z niej korzyści. W tym celu Strony uznają znaczenie rozszerzenia i ułatwienia dostępu do możliwości poprzez usuwanie barier utrudniających uczestnictwo w handlu cyfrowym.

2. W tym celu Strony współpracują w kwestiach związanych z włączeniem cyfrowym, w tym z uczestnictwem w handlu cyfrowym osób, które mogą napotykać nieproporcjonalne bariery uczestnictwa w handlu cyfrowym. Współpraca ta może obejmować:

a) wymianę doświadczeń i najlepszych praktyk, w tym wymianę między ekspertami, w kwestii włączenia cyfrowego;

b) identyfikowanie i usuwanie barier w dostępie do możliwości handlu cyfrowego;

c) wymianę metod i procedur rozwijania zbiorów danych i prowadzenia analiz odnoszących się do uczestnictwa w handlu cyfrowym osób, które mogą napotykać nieproporcjonalne bariery uczestnictwa w handlu cyfrowym oraz

d) wszelkie inne dziedziny wspólnie uzgodnione przez Strony.

3. Działania w zakresie współpracy związane z włączeniem cyfrowym można prowadzić poprzez koordynację, w stosownych przypadkach, odpowiednich agencji i zainteresowanych podmiotów Stron.

4. Strony dokładają starań, aby aktywnie uczestniczyć w działaniach w ramach WTO i na innych

forach międzynarodowych służących promowaniu inicjatyw na rzecz poprawy włączenia cyfrowego w handlu cyfrowym.

ARTYKUŁ 25

Wymiana informacji

1. Każda ze Stron tworzy lub utrzymuje bezpłatny i publicznie dostępny środek przekazu zawierający informacje dotyczące niniejszej Umowy, w tym:

a) tekst niniejszej Umowy;

b) streszczenie niniejszej Umowy oraz

c) wszelkie dodatkowe informacje, które Strona uzna za przydatne do zrozumienia przez MŚP i przedsiębiorstwa typu startup korzyści płynących z niniejszej Umowy.

2. Każda ze Stron regularnie dokonuje przeglądu informacji udostępnionych na podstawie niniejszego artykułu w celu zapewnienia, aby te informacje i linki były aktualne i poprawne.

3. W miarę możliwości każda ze Stron stara się udostępniać informacje udostępnione na podstawie niniejszego artykułu w języku angielskim.

ARTYKUŁ 26

Zaangażowanie zainteresowanych podmiotów

1. Strony poszukują możliwości promowania korzyści płynących z handlu cyfrowego w ramach niniejszej Umowy wśród zainteresowanych podmiotów, takich jak przedsiębiorstwa, organizacje pozarządowe, eksperci akademiccy i inne zainteresowane podmioty.

2. Strony uznają znaczenie zaangażowania zainteresowanych podmiotów oraz promowania odpowiednich inicjatyw i platform wewnątrz Stron i między Stronami, stosownie do

przypadku, w kontekście niniejszej Umowy.

3. W stosownych przypadkach Strony mogą zaangażować zainteresowane podmioty, takie jak przedsiębiorstwa, organizacje pozarządowe i eksperci akademiccy, w wykonanie i dalszą modernizację niniejszej Umowy.

ROZDZIAŁ TRZECI

WYJĄTKI, ROZSTRZYGANIE SPORÓW, POSTANOWIENIA INSTYTUCJONALNE I KOŃCOWE

SEKCJA A

WYJĄTKI

ARTYKUŁ 27

Wyłączenie ze względów ostrożności

1. Niezależnie od wszelkich innych postanowień niniejszej Umowy nie uniemożliwia się Stronie podejmowania środków ze względów ostrożności[21], w tym:

a) ochrona inwestorów, deponentów, ubezpieczonych lub osób, którym przysługuje zobowiązanie powiernicze z tytułu umowy z usługodawcą finansowym;

b) zapewnienie integralności i stabilności systemu finansowego Strony.

2. W przypadku gdy środki takie nie są zgodne z postanowieniami niniejszej Umowy, nie mogą być one wykorzystywane jako sposób unikania zobowiązań lub obowiązków Strony wynikających z niniejszej Umowy.

---

[21] Uznaje się, że pojęcie „względy ostrożności” może obejmować zachowanie bezpieczeństwa, stabilności, integralności lub odpowiedzialności finansowej poszczególnych usługodawców finansowych.

3. Żadne z postanowień niniejszej Umowy nie może być interpretowane jako nakładające na Stronę obowiązek ujawnienia informacji odnoszących się do interesów i rachunków indywidualnych klientów, ani jakiejkolwiek informacji poufnej lub informacji zastrzeżonej będącej w posiadaniu organów publicznych.

ARTYKUŁ 28

Wyjątki ogólne

Art. 2.15 (Wyjątki ogólne) i art. 7.50 (Wyjątki) umowy o wolnym handlu stosuje się odpowiednio do niniejszej Umowy.

ARTYKUŁ 29

Wyjątki ze względów bezpieczeństwa

Art. 15.9 (Wyjątki ze względów bezpieczeństwa) umowy o wolnym handlu stosuje się odpowiednio do niniejszej Umowy.

ARTYKUŁ 30

Wyjątki dotyczące bilansu płatniczego

Art. 15.8 (Wyjątki dotyczące bilansu płatniczego) umowy o wolnym handlu stosuje się odpowiednio do niniejszej Umowy.

ARTYKUŁ 31

Opodatkowanie

Art. 15.7 (Opodatkowanie) umowy o wolnym handlu stosuje się odpowiednio do niniejszej Umowy.

SEKCJA B

ROZSTRZYGANIE SPORÓW

ARTYKUŁ 32

Rozstrzyganie sporów

1. W przypadku powstania sporu między Stronami dotyczącego interpretacji lub stosowania niniejszej Umowy do niniejszej Umowy stosuje się odpowiednio postanowienia rozdziału

czternastego (Rozstrzyganie sporów) umowy o wolnym handlu i załączników do niego. W odniesieniu do rozstrzygania sporów dotyczących usług finansowych art. 7.45 (Rozstrzyganie sporów) umowy o wolnym handlu stosuje się również odpowiednio do niniejszej Umowy.

2. We wszelkich kwestiach dotyczących interpretacji i stosowania niniejszej Umowy Strona może skorzystać z mechanizmu mediacji określonego w załączniku 14-A (Mechanizm mediacji dla środków pozataryfowych) do umowy o wolnym handlu, który stosuje się odpowiednio.

ARTYKUŁ 33

Przejrzystość

Z zastrzeżeniem ochrony informacji poufnych, w celu uzupełnienia postanowień rozdziału czternastego (Rozstrzyganie sporów) umowy o wolnym handlu każda ze Stron niezwłocznie podaje do wiadomości publicznej:

a) wniosek o konsultacje na podstawie art. 14.3 ust. 2 (Konsultacje) umowy o wolnym handlu;

b) wniosek o powołanie organu arbitrażowego na podstawie art. 14.4 ust. 2 (Wszczęcie procedury arbitrażowej) umowy o wolnym handlu;

c) datę powołania organu arbitrażowego zgodnie z art. 14.5 ust. 4 (Powołanie organu arbitrażowego) umowy o wolnym handlu, termin składania oświadczeń *amicus curiae* określony zgodnie z art. 11.1 załącznika 14-B (Regulamin postępowania arbitrażowego) do umowy o wolnym handlu oraz język roboczy postępowania arbitrażowego określony zgodnie z art. 13 załącznika 14-B (Regulamin postępowania arbitrażowego) do umowy o wolnym handlu;

d) swoje oświadczenia przedstawione w ramach postępowania organu arbitrażowego; oraz

e) informację, że ustalono wspólnie uzgodnione rozwiązanie zgodnie z art. 14.13 (Wspólnie uzgodnione rozwiązanie) umowy o wolnym handlu. Strony mogą również, z zastrzeżeniem

ochrony informacji poufnych, niezwłocznie podać do wiadomości publicznej wspólnie uzgodnione rozwiązanie wypracowane zgodnie z art. 14.13 (Wspólnie uzgodnione rozwiązanie) umowy o wolnym handlu, zauważając, że zgodnie z polityką Unii takie dokumenty należy podawać do wiadomości publicznej.

SEKCJA C
POSTANOWIENIA INSTYTUCJONALNE

ARTYKUŁ 34

Postanowienia instytucjonalne

1. Art. 15.1 (Komitet ds. Handlu), art. 15.2 (Specjalne komitety), art. 15.4 (Podejmowanie decyzji) i art. 15.5 (Zmiany) umowy o wolnym handlu stosuje się odpowiednio do niniejszej Umowy.

2. Strony niniejszym ustanawiają Grupę Roboczą ds. Handlu Cyfrowego pod auspicjami Komitetu ds. Handlu. Grupa Robocza ds. Handlu Cyfrowego jest odpowiedzialna za skuteczne wykonanie niniejszej Umowy, z wyjątkiem art. 19 (Pojedynczy punkt kontaktowy). Art. 15.3 (Grupy robocze) umowy o wolnym handlu stosuje się odpowiednio do niniejszej Umowy.

3. Grupa Robocza ds. Handlu Cyfrowego zbiera się, na odpowiednim szczeblu, raz w roku, chyba że Strony uzgodnią inaczej, lub w dowolnym momencie na wniosek którejkolwiek ze Stron lub Komitetu ds. Handlu. Współprzewodniczą mu przedstawiciele Unii i Korei. Grupa Robocza ds. Handlu Cyfrowego uzgadnia swój harmonogram posiedzeń i porządek obrad.

4. Grupa Robocza ds. Handlu Cyfrowego informuje Komitet ds. Handlu o swoim harmonogramie i porządku obrad z odpowiednim wyprzedzeniem przed swoimi posiedzeniami. Na każdym zwykłym posiedzeniu Komitetu ds. Handlu grupa przedstawia mu sprawozdanie ze swojej działalności. Istnienie Grupy Roboczej ds. Handlu Cyfrowego nie wyklucza wniesienia przez którąkolwiek ze Stron jakiejkolwiek kwestii bezpośrednio do Komitetu ds. Handlu.

SEKCJA D

POSTANOWIENIA KOŃCOWE

ARTYKUŁ 35

Ujawnianie informacji

1. Żadne z postanowień niniejszej Umowy nie może być interpretowane jako wymagające od Strony udostępnienia informacji poufnych, których ujawnienie utrudniłoby egzekwowanie prawa lub byłoby w inny sposób sprzeczne z interesem publicznym lub które zaszkodziłoby uzasadnionym interesom handlowym poszczególnych przedsiębiorstw, państwowych lub prywatnych.

2. W przypadku gdy Strona przedkłada Grupie Roboczej ds. Handlu Cyfrowego, Komitetowi ds. Handlu lub Komitetowi Celnemu informacje, które są uznawane za poufne zgodnie z jej prawem, druga Strona traktuje te informacje jako poufne, o ile Strona przedkładająca informacje nie postanowi inaczej.

ARTYKUŁ 36

Wejście w życie

1. Strony zatwierdzają niniejszą Umowę zgodnie ze swoimi procedurami.

2. Niniejsza Umowa wchodzi w życie 60 dni po dniu, w którym Strony wymienią pisemne powiadomienia poświadczające, że wypełniły swoje odpowiednie mające zastosowanie wymogi prawne i procedury dotyczące wejścia w życie niniejszej Umowy, lub w innym dniu uzgodnionym przez Strony.

3. Powiadomienia przesyła się do Sekretariatu Generalnego Rady Unii Europejskiej oraz do

Ministerstwa Handlu, Przemysłu i Energii Korei lub jego następcy.

ARTYKUŁ 37

Okres obowiązywania

1. Niniejsza Umowa zostaje zawarta na czas nieokreślony.

2. Strona może pisemnie powiadomić drugą Stronę o swoim zamiarze wypowiedzenia niniejszej Umowy.

3. Wypowiedzenie staje się skuteczne sześć miesięcy po powiadomieniu na podstawie ust. 2.

ARTYKUŁ 38

Wypełnianie zobowiązań

1. Strony wprowadzają wszelkie ogólne lub szczególne środki wymagane do wypełnienia ich zobowiązań w ramach niniejszej Umowy. Zapewniają one osiągnięcie celów określonych w niniejszej Umowie.

2. Strona może natychmiast podjąć odpowiednie środki zgodnie z prawem międzynarodowym w przypadku wypowiedzenia niniejszej Umowy, które nie jest dozwolone na podstawie ogólnych zasad prawa międzynarodowego.

ARTYKUŁ 39

Stosunek do innych umów

1. O ile nie określono inaczej, wcześniejsze umowy między państwami członkowskimi Unii lub Wspólnoty Europejskiej lub Unią a Koreą nie zostają zastąpione ani rozwiązane niniejszą Umową.

2. Sekcja F (Handel elektroniczny) rozdziału siódmego (Handel usługami, zakładanie przedsiębiorstw i handel elektroniczny) umowy o wolnym handlu przestaje mieć zastosowanie i zostaje zastąpiona niniejszą Umową.

3. Dla większej pewności należy wyjaśnić, rozdział siódmy (Handel usługami, zakładanie przedsiębiorstw i handel elektroniczny) sekcja E (Ramy regulacyjne) podsekcja E (Usługi finansowe), w tym art. 7.46 (Uznanie) umowy o wolnym handlu nadal ma zastosowanie do środków, które wchodzą w zakres art. 7.37 (Zakres i definicje) tej umowy.

4. Niniejsza Umowa jest integralną częścią ogólnych stosunków dwustronnych między Unią i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Koreą, z drugiej strony, regulowanych umową ramową oraz umową o wolnym handlu. Niniejsza Umowa stanowi umowę szczegółową, która wraz z umową o wolnym handlu nadaje skuteczność postanowieniom dotyczącym handlu w rozumieniu umowy ramowej.

5. Strony uzgadniają, że żadne z postanowień niniejszej Umowy nie wymaga od nich działania w sposób niezgodny z ich zobowiązaniami w ramach Porozumienia WTO.

ARTYKUŁ 40

Brak bezpośredniego stosowania

1. Dla większej pewności należy wyjaśnić, że żadnego z postanowień niniejszej Umowy nie należy interpretować jako przyznające prawa lub nakładające obowiązki na osoby, inne niż prawa i obowiązki powstałe między Stronami na podstawie międzynarodowego prawa publicznego.

2. Strona nie może przewidzieć w swoim prawie prawa do wniesienia skargi przeciwko drugiej Stronie z tytułu niezgodności środka drugiej Strony z niniejszą Umową.

ARTYKUŁ 41

Terytorialny zakres stosowania

Niniejsza Umowa ma zastosowanie:

a) w przypadku Unii – do terytoriów, na których stosuje się Traktat o Unii Europejskiej i Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej na warunkach określonych w tych traktatach; oraz[2]

b) w przypadku Korei – do jej terytorium.

Odniesienia do „terytorium" zawarte w niniejszej Umowie należy rozumieć w taki sposób, chyba że wyraźnie zaznaczono inaczej.

ARTYKUŁ 42

Teksty autentyczne

Niniejszą Umowę sporządzono w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach w językach angielskim, bułgarskim, chorwackim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, irlandzkim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, rumuńskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, węgierskim, włoskim oraz koreańskim, przy czym teksty w każdym z tych języków są jednakowo autentyczne.